

Bérmertelen levelek el nem fogadtak.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva, vagy
közre postán küldve:
Egész évre 2 Ft —
Félévre 1 Ft 50 —
Negyedévre 1 Ft 25 —
Hátrébb előre 20 frank.

Egész éven át a kapható
a kiadványban a Gőze Ország
törvénykönyvének.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

As E M K E brassómezei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek
hivatalos közlönye.

Hirdetnek felvételek a kiadó-
hivatalban

Hirdetnek díja:

4 hasabos gárdund-sor vagy
annak helyé 6 Kr. Nagyból
és többeszer hirdetésekkel
menny. Minden egyes hirdeté-
snek más négy kitérő 30 Kr.
belülgyűlti fűszertől

Külföldi kitérők sor 10 Kr.

Hirdetnek és Hírlapok díja
olvasóknak.

Megjelent hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kolozster-nézet 26. szám alatt.
hossz a lap szélességét illető közlemények intézkednek.

A szerkesztési feladatok:

FEHÉR VÍZ ÉS SZÖR.
Kézirat vissza nem adatik.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolozster-nézet 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénsek és hirdetések díja.

Tisztazzuk a helyzelet.

III.

A brassói szász választó polgárok bizalmatlanságá-
végzetessé vált volna a brassói
magyar választó polgárok
mozgalmára nézve. Ez igen ter-
mészetes. Mi a kik itteni támogatók
éveken át a szabaddal pártot, mi a kik
ösztönit fogunk kezni szász testvé-
reinkkel a szabaddal párt itteni végrehaj-
tásáért, mi a kik itteni bizottságunk
vonnak elvételre az ezen egyesü-
lés megbontására irányozott
magyar mozgalmat. Bizalmatlan-
ság a szász testvérek részéről, bizalmat-
lanság a mi részünkről: a brassói ma-
gyar társadalom békéjét fog-
ta volna első sorban tönkre
tenni.

Pedig nekünk békére egyetértésre
van önkéntesnek is igen nagy szükség-
ünk. Ezért kellett figyelmet az, hogy a
Kr. Zeitung bizalmatlanságát a brassói
szász mozgalmat.

„A magyarság — írja a Kr. Zeitung
— az ő békéjéig egymás között fog-
ják megbeszélni, a hogy mi tesszük a
mienknek.”

Tudva van ugyan is, hogy Brassóban
nem halt meg a szász néppárt intéz-
bízottsága, hanem ez intéz. ezután is a
tiszán szász békéjéig, mint a magyarság
akárja itteni a magdát, de emellett
országos képviselőinket kö-
zösen fogják választani.

Mondhatnánk ugyan valaki, hogy a
magyarság mozgalmat ezé vissza a brassói
szász választókat a brassói néppárt sa-
-

rompól köze; de ezen állítás nem felele-
meg a tényeknek.

Maga a Kr. Zeitung csafolná azt
meg, minden világosan kijelenti, hogy ő
a brassói szász választó polgároknak a
szabaddal pártba való belépését a szász
néppárt itteni bizottságának fenn-
állásával nem találja összeférhetőnek. „A
mi — mond — a magyarság magra
nézve legyenne veszt, azt nem találja meg-
híj, mi is meg kell, hogy engedjék nekik
az, a mit magunka nézve legyenne ve-
szünk.” Mi itti csak azt szeretnénk meg-
gyezni, hogy a szász néppárt
politikai párt lenni. Ezé brassói
magyarság mozgalmat nem akar ilyen po-
litikai párt lenni.

Hisszük is, hogy a brassói szász néppárt
sem lesz jövőre politikai párt, ha-
nem tisztán társadalmi, intéz. bizottság, a
mely minden alkalommal készen álland
a [magyar] intéz. bizottság félrálva a
mindközönk köztösen érdekelt társadalmi
ügyekben kezni fogni.

Nagyon helyes az, hogy a Kr. Zeit-
ung a Tagelblatt szót jóslást nem osztja
s akkorla halásztja, árán beszélni, ha
azon jóslat befogadja követ-
kezni.

A Kr. Zeitung a Tagelblatt szem-
ben megelégedést fejezte be a felett, hogy
a brassói magyarság szervezkedett és azt
izeni a Tagelblatt, miszerint: „Csupán
ezem mozgalmat mind ne tekintse a
szász szakszokat elveszett jöhetnek.” — Ed-
dig a Kr. Zeitung, melynek bizalmat le-
hető öszinte sorait mi is bizalmatlanság-
völözök; mert úgy nekünk, mint nekik
közös érdekekben áll, valamint politikai-
-

lag, úgy társadalmilag is egymást támog-
tatni és a köztötnök politika térdá márt,
hála az égnek, helyreállított békét, egyet-
értést a társadalmi életben érvényesíteni.
Mi nem vagyunk ugyan tagjai a magyar
intéz. bizottság, de hírlapiról tisztán
aknak mozgalmat figyelemmel kísérni a
brassói magyarság érdekében s a mi jót
és ártást tenni fog, azt elismeréssel nyil-
vánbírásuk hozni. Hogy hol fogja ter-
kenységét megkezdni, ez az intéz. bizot-
ság dolga.

Tény, hogy elmondhatjuk magáról, mi-
szerint: „Jók az aratni való, de kevés az
arató.” Sok, nagyon sok munka áll előtte,
melylyel a magyarságnak a társadalmi-
térben hasznos szolgálót tehet, s ezzel azt
törőtheti, ennek tekintélyét
emelheti.

Mi kimondjuk itti nyíltan vélemé-
nyünket és ez az, hogy: ha az intéz. bi-
zottság csak a választásokra pl. par-
kamarai és városi választásokra szorítkoz-
zik, ezzel is hasznos szolgálót tehet
ugyan a brassói magyarságnak, de ez még
nem minden.

Társadalmunkban fog találni igen
sok itteni való, csak tekintsen erélye-
sen és óvatosan szét maga körül. A mi
magyar társadalom egyik legelőtőbb
sebe: a szegényeknek, az árva-
knak, az elhagyottaknak igen száma. Ön-
k a szegények szegényebb osztálya városunkba
és ez a mostani közt és olcsó köz-
kedési viszonyok mellett még fokozódni
fog. A brassói szakszoknak van az árva-
k és özvegyek számára háza, a magyarság
árva, özvegy elhagyta színdeznek,
pusztulnak.

gott. Egy egy oly tisztelősem és is láttá,
illetéző elutazta magáa hogy ne!

Ugy nyolc óra tájban indult haza az
ifjúság. Térdig ért a víz, ánde egyezkedt
nem ismer az ifjú kelt. Kitarított meg a leg-
kisebb is. A város falai közt zenevel me-
lértünk meg. Dicső köztöng volt reánk.
Szonk sajnálkoztak rajunk, hogy az idő nem
kedveset, miak meg jöhetnek nekünk
hogy jól akartunk jól az esztől, hol pedig
egy aramatéssz földmunkától. Ez így van
gondoltuk magunkban. Ezen márt segíteni ne-
llett. Jövére egyezkedtünk fogunk alkalmasab-
napot választani. Falbólok fordultak. Ha ő
„Jegent” mond, akkor börtönbe vehetjük,
gyegetnélnél többeszer semmi este sem vez meg
az eszt.

Egy kiszedőnek a fejem, rusokot a
közé, azért entál csak meg azt kíváncs-
díjen a róm. kath. főgimn. ifjúság! mely
minden kiselőtt meggett, csak hogy a köz-
ségeket egy kedves napot szereshessen. R.

A régi és mostani majálisok.

„Választok az idők és azokban mi is”,
mondta a latin példabeszéd. Örök igazság ez
s hatalmas példabeszéd. Örök igazság ez
nem sokra megyünk. Meg kell haloznunk az
idők súlyát alatt, el kell fogadnunk a vála-
-

sok, mert mi azokban nem segíthetünk. Az
örök természetesen van, hogy dicsőre a
 régi idők, hogy a hol ketten, hárman
összejönnek, öregekhezhoznak a mai idők
a régiekkel; így sokban talán: „Nem úgy volt
most, mint volt régen. Nem az a nagy sötét
éreg. Kétszínű volt a világ” stb. Pedig
ugyan az a nagy sötét ma is, az sötét, hármas,
egyének földünk, tért, tenger, nyár és éke-
őpen úgy váltak fel egymást. — Hagyd,
hogy hasonlítanak össze én is a régi majali-
sok a mostanaiakkal, hagd, hogy panaszol-
jak ki magamat, sirálván a régi jó idők.
Te is leestél meg, szor olvasd nó, valaha
őreg asszony, te is leestél virágzó ifjú bar-
tomb meg őreg ifjú bar-
embarterek helyett alkossd el a dolgok
folyása felé.

Ma, a sorokat olvasva, még azt fogod
visszavágni, a mit az én 15 éves hűg sz-
kórtól becsajánok, midőn előtte a régi jó
idők tündéreltek: „Jaj, az akkor volt, az
ma is idők idők!”

Vagy nem idők, az én is és időse-
rem, de hogy vajon jobban volt, mint akkor
volt? Ez már valóban nagy kérdés. Lásak
csak miyenek voltak a régi időben azelőtt fo-
lászandak a majálisok. Aztán veszem össze a
maikkal a vonjuk belőlké ténauget.

Ezelőtt felszámolt voltam III-ik gymna-
siálára s az én szüremem, vagy szürem-

TÁRSASÁG.

A róm. kath. főgimn. és elemi iskolák majálisa.

Mi dolgozunk mával, nyugtalanul várta
az ifjúság ama szép napot, melyen majálisa
megtarthatja. Ki a szabada, a természet
szent álca: hol madárak, az erők fák
nyújtott árá, hogy az ifjúság ő 10-15 éves
tervezett majálisa megtarthassa. Mennyi bá-
natos arcot lehetett látni! Mi nagy volt a
törpénkedés! Mindenkéi időjénak állott be.
Persze a legjobban azt órtózték: hogy hol-
nap, márt. 1. május 10-én okvetlenül szor-
lop lesz.

Bekészontottok álmálánál eljétek
után az ifjúság várra-várt napja. Korán reg-
gel a nap ragyogó ifjúság pompázott az égen.
Na ez már nagyzerő idő, gondolatok minden-
kában. Reggel 7 óra után azonban már
beborult az ég. Borult, derült egészen 9 óráig,
mikor a napot ragyogó korongjával megint
tejes dicsően ott láttuk az égen.

A tanári testület tanácskozására gyűlt
egybe: hogy vajon így későnapú időjárás mel-
letti megtartás-e a majális vagy no? Ez
-

alt az ifjúság rendelkezése a gimnázium ud-
varán állított katonai zenekar engedélyével
s Rakóczy indult, mintegy kiharos orszón-
kolni azt, hogy okvetlenül menjünk!

Ugy is történt. „Menjünk” volt a
tanári testület válasza. A mezelet a lejár-
kók növekedési nyitások meg. Majd követ-
kezett a fúvókák és a gimn. ifjúság. Gyö-
nyörögés volt nézni az ifjúságnak ezen ki-
vonulását.

Egy óráig gyalogolt után megérkeztünk
a Honterusra. Korán phénész után ki-ki az ele-
mosszajit keszíté visszalát a várni, majd meg
felatolati belé. A délelőtti idő elég ked-
ves volt. Dicsően azonban már borult az idő.
A felhők egyre-másra törpénkoztak az égen.
Nemcsak az ég az eszt. Esett több ízben, de
azért úgy az ifjúság, mint a megjelent kö-
zönség igen jól mulatott. Az ifjúság, dacára
a locs-pocsnak, csak amög lejtette a csar-
dát, a kerégit, a „Cséppel-pók”-t, a né-
gyzet. Bar bókig ért a sár: semmi baj! Ha
már benne vagyunk, hadi menjön a nó, folyon
a víz — gondoltuk magunkban.

Az erők fő az húsdort csaták igen
érdekes képet nyújtottak. Itt egy csoport,
ott is ki ki ismeretét meghívta magához,
hogy egy kis falat jöjjön, no meg holmi sziv-
erítőre, gondossálpálát, bánatkegértel,
hogy egy székevényes szék: följárja vendé-
-

